

U Z N E S E N I E

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci žalobcu: **JUDr. G. A.**, N.X., B. proti žalovanému: **D., s.r.o.**, C.X., Š., IČO: X., zastúpeného Ing. S. Š., S. Z., B., o zaplatenie 20 220 Sk s príslušenstvom, vedenej na Okresnom súde Dunajská Streda pod spisovou značkou 5 Cb 2/2006, na dovolanie žalovaného proti uzneseniu Krajského súdu v Trnave zo dňa 31. októbra 2007, č.k.: 21 Cob 216/2007-116, takto

r o z h o d o l:

Dovolanie žalovaného sa **o d m i e t a**.

Žalobcovi sa náhrada trov dovolacieho konania **n e p r i z n á v a**.

O d ô v o d n e n i e:

Okresný súd Dunajská Streda rozsudkom zo dňa 2. mája 2007, č.k. 5 Cb 2/2006-93 uložil žalovanému povinnosť zaplatiť žalobcovi istinu 20 220 Sk spolu s úrokom z omeškania vo výške 6% ročne z istiny od 9. septembra 2005 až do zaplatenia a náhradu trov konania v sume 1011 Sk.

Okresný súd Dunajská Streda rozhodol tak s odôvodnením, že žalobca sa oprávnene domáhal úhrady odmeny za právne zastupovanie. Vychádzal z obsahu spisu Okresného súdu Prešov, č.k. 11 Ro 332/05, z ktorého zistil, že dňom 3. augusta 2005 žalovaný splnomocnil žalobcu v právnej vo veci vymáhania istiny vo výške 122 416 Sk voči obchodnej spoločnosti O. M., spol. s r.o. Následne v ten istý deň žalobca spísal návrh na začatie konania a zaslal predžalobnú upomienku, ktorú žalovaná obchodná spoločnosť prevzala. Advokát si vyčíslil odmenu v zmysle vyhlášky č. 163/2002 Z.z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb s tým, že odmena mu vznikla vo výške 20 220 Sk, hoci

všetky úkony vykonal za účinnosti vyhlášky č. 655/2004 Z.z., kedy by odmena bola v podstatne vyššej výške. Žalobcovi však priznal odmenu v len požadovanej výške.

Proti tomuto rozhodnutiu podal žalovaný odvolanie. Žiadal rozsudok súdu prvého stupňa zrušiť a vec mu vrátiť na ďalšie konanie a rozhodnutie. Vo svojom rozsiahlom odvolaní namietal neopodstatnenosť odmeny žalobcu za právne zastupovanie.

Krajský súd v Trnave ako súd odvolací vec prejednal odvolanie žalovaného a uznesením zo dňa 31. októbra 2007, sp.zn.: 21 Cob 216/2006 odvolanie podľa § 218 ods. 1 písm. a/ OSP odmietol ako podané oneskorene. Žiadnemu z účastníkov nepriznal náhradu trov odvolacieho konania.

Podľa odôvodnenia uznesenia splnomocnenému zástupcovi žalovaného pre konanie na okresnom súde bolo doručené rozhodnutie okresného súdu spôsobom podľa § 47 ods. 2 OSP dňa 4. júna 2007, ktorým dňom začala plynúť 15 dňová lehota na podanie odvolania. Táto lehota skončila 19. júna 2007. Žalovaný odvolanie podal až 23. júna 2007, teda oneskorene.

Uznesenie odvolacieho súdu nadobudlo právoplatnosť 17. decembra 2007.

Žalovaný proti uzneseniu Krajského súdu v Trnave podal včas dovolanie. Dovolanie odôvodnil tým, že Okresný súd Dunajská Streda neúplne zistil skutkový stav veci a na základe toho nesprávne rozhodol. Ďalej namietal nesprávny postup odvolacieho súdu, ktorý nepostupoval v súlade s ustanovením § 239 OSP. Taktiež namietal, že nebol vhodným spôsobom upovedomený o tom, kde si môže uloženú zásielku určenú do vlastných rúk vyzdvihnúť. Navyše dovolateľ tvrdí, že je možné preukázať, že v mieste, na ktorom sa malo vykázať riadne doručenie sa nezdržoval. Žiadal rozsudok Okresného súdu Dunajská Streda a uznesenie Krajského súdu v Trnave zrušiť a vec vrátiť prvostupňovému súdu na ďalšie konanie a rozhodnutie.

Žalobca sa k dovolaniu žalovaného nevyjadril.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací (§ 10a ods. 1 OSP) prejednal dovolanie v zmysle § 243a ods. 2 OSP a dospel k záveru, že dovolanie nie je prípustné.

Dovoláním možno napadnúť právoplatné rozhodnutie odvolacieho súdu, pokiaľ to zákon pripúšťa (§ 236 ods. 1 OSP).

Podmienky prípustnosti dovolania proti rozhodnutiu odvolacieho súdu upravujú ustanovenia § 237 a § 238 ods. 1, 2 a 3 OSP. Neprípustnosť dovolania upravuje ustanovenie § 238 ods. 4 a ods. 5 OSP.

Podľa § 238 ods. 5 OSP dovolanie nie je prípustné vo veciach, v ktorých bolo napadnuté právoplatné rozhodnutie odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšujúcom

trojnásobok minimálnej mzdy a v obchodných veciach desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo pohľadávky sa neprihliada. Na určenie minimálnej mzdy je rozhodujúci deň podania návrhu na prvostupňovom súde.

V prejednávanej veci žalobca podal návrh v obchodnej veci na súd prvého stupňa dňa 30. septembra 2005. V čase podania návrhu predstavovala výška minimálnej mzdy sumu 6500 Sk (zákon č.90/1996 Z.z., o minimálnej mzde a nariadenie vlády č.525/2004 Z.z.). Z uvedeného je zrejmé, že výška peňažnej pohľadávky v sume 20 220 Sk, ktorá je predmetom dovolania neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy. Preto dovolanie podľa § 238 ods. 5 OSP nie je prípustné.

Dovolací súd preskúmal obsah spisu pre prípustnosť dovolania podľa § 237 OSP. Dovolanie podľa tohto ustanovenia je prípustné v prípadoch rozhodnutia vo veci, v ktorej nie je daná právomoc súdov, nespôsobilosti byť účastníkom konania a procesnej nespôsobilosti účastníka, prekážka právoplatne rozhodnutej veci a prekážka začatého konania v tej istej veci, začatie konania bez návrhu, hoci podľa zákona bol potrebný, odňatie možnosti účastníkovi konať pred súdom, spôsobené postupom súdu a rozhodovanie súdu v nesprávnom obsadení alebo rozhodovanie sudcu, ktorý bol vylúčený.

Dovolateľ v dovolaní namietal, že splnomocnený zástupca sa v mieste doručovania uznesenia okresného súdu nezdržiaval, a preto mal za to, že rozhodnutie o odmietnutí odvolania nemá oporu v Občianskom súdnom poriadku. Žalovaný teda poukázal na dovolací dôvod uvedený v ustanovení 237 písm. f/ OSP. Mal za to, že súd mu odňal možnosť konať pred súdom, pretože neboli splnené podmienky pre doručenie rozhodnutia tzv. fiktívnym spôsobom.

Dovolací súd preto preskúmal prípustnosť dovolania podľa § 237 písm. f/ OSP.

Podľa obsahu doručky založenej v spise k číslu listu 93 rozsudok Okresného súdu Dunajská Streda z 2. mája 2007 bol žalovanému doručovaný doporučené do vlastných rúk na adresu splnomocneného zástupcu Ing. S. Š., S. Z., B. Neúspešný pokus o doručenie pošta vykonala 31. mája 2007 a opakované neúspešné doručovanie vykonala 1. júna 2007 (piatok), ktorým dňom zásielku uložila na pošte. Žalovaný svojim podpisom potvrdil jej prevzatie 11. júna 2007.

Podľa § 47 ods. 2 OSP podmienkou pre tzv. fiktívne doručenie (do troch dní od uloženia zásielky na pošte) je skutočnosť, že adresát písomnosti, ktorá sa má doručiť do vlastných rúk nebol zastihnutý, ale v mieste doručenia sa zdržuje.

Keďže adresát si neprevzal písomnosť v lehote troch dní od uloženia zásielky na pošte, ale až podstatne neskôr, Krajský súd v Trnave listom z 27. septembra 2007 vyzval adresáta,

aby oznámil, či sa v dňoch 31. mája (štvrtok) až 4. júna 2007 (pondelok) zdržiaval v mieste svojho pobytu (miesta určeného na doručenie zásielky určenej do vlastných rúk).

Ing. S. Š. listom z 1. októbra 2007 súdu oznámil, že v uvedených dňoch sa nezdržiaval v mieste trvalého bydliska, ale ako dôchodca cez „víkendové“ dni (piatok, sobotu a nedeľu) sa nachádzal mimo neho, na chate s rodinou.

Z odpovede Ing. S. Š. vyplýva, že v mieste doručenia sa zdržiaval v pondelok až štvrtok, teda aj 31. mája 2007 a 4. júna 2007, pretože bol mimo bydliska len tri dni. Potom mohol písomnosť prevziať tak, aby mohol dodržať 15 – dňovú odvolaciu lehotu, ktorá uplynula 19. júna 2007 (utorok). Odvolanie však podal až 23. júna 2007 (sobotu).

Ak krajský súd napadnutým uznesením odmietol odvolanie ako oneskorene podané, potom neodňal žalovanému možnosť konať pred súdom.

Odvolací súd nezistil z obsahu spisu žiaden iný dovolací dôvod pre prípustnosť dovolania podľa § 237 OSP. Preto dovolanie žalobcu odmietol ako neprípustné podľa § 243b ods. 4 OSP v spojení s § 218 ods. 1 písm. c/ OSP.

Úspešnému žalobcovi dovolací súd náhradu trov dovolacieho konania nepriznal, pretože mu v tomto konaní žiadne trovy nevznikli.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nie je prípustný opravný prostriedok

V Bratislave dňa 25. júna 2008

JUDr. Anna Marková, v.r.
predsedníčka senátu